

החיים זה לא הכל... המשמעות שלהם חשובה יותר.

מכתבים ברוח - יוסי בנאי.

פורסם ב-3 באוקטובר 2008, 13:03 בכללי

אני אפילו לא יודעת מה גרם לי לשלוח את הספר "מכתבים ברוח" של יוסי בנאי מן המדף בחנות הספרים הענקית.

הספר בעצמו נראה כמו מחברת "דפתר" של פעם. חום ומינימליסטי. בלי עיצובים מושכי עין. אז אולי בגלל זה.

הספר הינו אסופה של מכתבים אותם כתב יוסי בנאי. לאנשים משמעותיים בחייו. לצד מכתב לאמו. ניתן למצא מכתב לשייקה אופיר לז'ורז' ברסאנס וגם לרופא X. המשותף לכולם הוא שהם כתובים בשפה "יוסי בנאית". ממש אפשר לשמוע את קולו מקריא את המכתבים.

יש בהם פשטות, יש בהם כנות בלתי מתיפייפת. לפעמים גם תוגה מיוחדת.

"אני שולח מכתבים ברוח
כמו לחם טוב על מים סוערים
ויום אחד, בזה אני בטוח,
הם בתוכי יהיו מפוזרים".

שני מכתבים אהבתי במיוחד. את המכתב שכתב יוסי בנאי לאימו. ובו ממש קמה לתחיה ילדותו בירושלים. המכתב מפוייס ומלא אהבה. אך יחד עם זאת אין בו איזה אידיאליזציה של האם המושלמת. ואת זה אהבתי.

"כעבור זמן לא רב הגעתי אלייך לביקור, ואת מיד קראת לי לבא ולהכנס למטבח. אמרת שיש לך סוד חשוב לספר לי. המטבח היה מקום שבו בדרך כלל סופרו סודות. נכנסתי למטבח ואת אמרת לי: "מה אתה אומר על אברם אחיך? הוא מצא לי דירה מתחת לדירה שלו".

"נו אמרתי, "אז מה זה רע?"
"בטח רע". ענית לי, "רע מאד! הוא עושה את זה כדי שכל פעם שיתחשק לו, הוא ירד כמה מדרגות ויהיה אצלי".

הקשבתי ולא כל כך הבנתי "אז מה פה לא בסדר?" שאלתי לבסוף.
"בטח לא בסדר" ענית בתקיפות. "אם הוא רוצה לראות אותי שיואיל לנסוע אלי עד פה, ושלא יסתפק בלרדת שתיים-שלוש מדרגות! הוא רוצה אותי קרוב אליו ובזול. אבל אצלי תגיד לו זה לא ילך". (עמוד 34)

יותר פולני מזה? לא יכול להיות לא?

ועוד משהו ממכתבו לז'ורז' ברסאנס. חייבת לשתף אתכם :

"נשים בכלל, עושה לי רושם, עשו לך תמיד ויברציות ובמקומות הנכונים. לחיות עם אישה, אמרת, בבקשה! אבל בלי כומר, בלי פעמונים, ובלי שום דרשה.

אהבתי בשם עליון
אל נא נרצח את קופידון
במו ידינו

רבות מידי האהבות
אשר נבלו בלבבות
של ידידנו

על כן בשם כל הקדושים
אני דורך

מצהיר בזאת שלא אבקש
את ירך.

"את תפוח האהבה כדאי לשמור שלם". היית נוהג לומר "כדי שלא תתגלה בו תולעת הספק...."מה יש לדבר. מה אגיד לך. עם כל הערכתי אליך ורצוני הכן להתחבר אל מה שאתה, נדמה לי שאנחנו, גם בעניין הזה ומאיפה שלא נסתכל, לא מאותו הכפר..."

הספר הזה ממש מתאים לסתיו. יש בו תוגה קלה מהולה בגעגועים לאחד היוצרים האהובים והמוכשרים שלנו.

מכתבים ברוח
יוסי בנאי
הוצאת זמורה ביתן (2001)

[<< לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה >>](#)

[חזרה לבלוג - החיים זה לא הכל...](#) | [הוספת תגובה](#)